

Laidiens: 19.12.2007., Nr. 203

Precizēts 03.01.2008., Latvijas Vēstnesis Nr.1 (3785)

Precizēts 08.01.2008., Latvijas Vēstnesis Nr.3 (3787)

Precizēts 18.01.2008., Latvijas Vēstnesis Nr.10 (3794)

Ministru kabineta noteikumi Nr.866

Rīgā 2007.gada 11.decembrī (prot. Nr.69 25.§)

Noteikumi par Latvijas būvnormatīvu LBN 201-07 "Būvju ugunsdrošība"

Izdoti saskaņā ar Būvniecības likuma 2.panta ceturto daļu

1. Noteikumi apstiprina Latvijas būvnormatīvu LBN 201-07 "Būvju ugunsdrošība" (turpmāk - LBN 201-07).
2. Sabiedrība ar ierobežotu atbildību "Latvijas standarts" pēc Ekonomikas ministrijas un (vai) Iekšlietu ministrijas ieteikuma iesniedz publicēšanai laikrakstā "Latvijas Vēstnesis" to Latvijas nacionālo standartu sarakstu, kurus piemēro LBN 201-07 izpildei.
3. Ugunsreakcijas klases nosaka saskaņā ar LBN 201-07 1.pielikuma 11.tabulu.
4. Ar šo noteikumu spēkā stāšanos spēku zaudē Ministru kabineta 1995.gada 31.oktobra noteikumi Nr.318 "Noteikumi par Būvnormatīvu LBN 201-96 "Ugunsdrošības normas"", izņemot šo noteikumu 5.punktā minētos gadījumus.
5. Būvprojektu dokumentācijai, kura izstrādāta, pamatojoties uz plānošanas un arhitektūras uzdevumu, kas izsniegts līdz 2008.gada 29.februārim, un Būvniecības likumā noteiktajā kārtībā iesniegta akceptēšanai līdz 2009.gada 28.februārim, pārstrāde atbilstoši LBN 201-07 prasībām nav obligāta, ja tehniskie risinājumi atbilst Ministru kabineta 1995.gada 31.oktobra noteikumu Nr.318 "Noteikumi par Būvnormatīvu LBN 201-96 "Ugunsdrošības normas"" prasībām.
6. Noteikumi stājas spēkā ar 2008.gada 1.martu.

Ministru prezidents A.Kalvītis

Ekonomikas ministra pienākumu izpildītājs - tieslietu ministrs G.Bērziņš

Apstiprināts ar

Ministru kabineta

2007.gada 11.decembra noteikumiem Nr.866

Latvijas būvnormatīvs LBN 201-07 "Būvju ugunsdrošība"

1. Vispārīgie jautājumi

1. Būvnormatīvs nosaka ugunsdrošības prasības, kādas ievēro, projektējot un būvējot jaunbūvējamas, renovējamas, rekonstruējamas un restaurējamas būves un to konstruktīvos elementus. Būvnormatīva prasības attiecas uz visu veidu būvēm.

2. Būvnormatīvā ir lietoti šādi termini:

2.1. ugunsdrošības nodalījums - būves daļa, kas ir atdalīta no pārējām būves daļām tā, lai uguns izplatība uz šo būves daļu un no tās noteiktā laikposmā tiktu aizkavēta. Ugunsdrošības nodalījums var aptvert vienu vai vairākus stāvus;

2.2. ugunsizturība - būves, tās konstrukciju vai elementu spēja noteiktā laikposmā saglabāt nestspēju, siltumizolācijas spēju (termisko pretestību) un viengabalainību;

2.3. ugunsreakcija - būvizstrādājumu reakcija uz uguns iedarbību noteiktos apstākļos;

2.4. glābšanās atvērums - logs, durvis vai lūka ārsienā vai jumtā, kas ir sasniedzama ar ugunsdzēsības un glābšanas dienesta kāpnēm, autokāpnēm vai autopacēlājiem, lai veiktu ugunsgrēka dzēšanas un glābšanas darbus, kā arī lai būves lietotāji to izmantotu kā avārijas izeju;

2.5. ugunsdrošības priekštelpa - ar noteiktas ugunsizturības robežas konstrukcijām no uguns liesmām nodalīta telpa vai vējtveris starp diviem ugunsdrošības nodalījumiem. Telpai vai vējtverim ir ugunsdrošas durvis, kuras iespējams atvērt atsevišķi uz katru ugunsdrošības nodalījumu un kuras nav atveramas vienlaikus;

2.6. uguns aizsargāta kāpņu telpa - ar noteiktas ugunsizturības robežas konstrukcijām no uguns liesmām nodalīta telpa, kurai ir tieša izeja uz āru zemes virsmas līmenī vai caur drošu priekštelpu (ugunsslodze zemāka par 300 mJ/m^2);

2.7. dūma aizsargāta kāpņu telpa - uguns aizsargāta kāpņu telpa, kurai ir izeja uz āru zemes virsmas līmenī caur drošu priekštelpu (ugunsslodze zemāka par 300 mJ/m^2) vai tieši un kurā nepieļauj piedūmošanās iespēju, izmantojot vienu no šādiem risinājumiem:

2.7.1. savienojums ar citām telpām stāvu līmenī caur atklātu ārējo zonu un tiešu izeju uz āru zemes virsmas līmenī;

2.7.2. ugunsgrēka gadījumā kāpņu telpas apjomā ir nodrošināts virsspiediens;

2.7.3. savienojums ar citām telpām caur ugunsdrošības priekštelpu, kurā ugunsgrēka gadījumā ir nodrošināts virsspiediens;

2.8. ātrijs - ēkas iekšējā telpa, kas pārsegta, piemēram, ar gaismas caurlaidīgu pārsegumu un savieno trīs un vairāk stāvus, veidojot iekšējo pagalmu vai segtas lietotāju ielas. Kāpņu telpas, liftu šahtas un inženierkomunikāciju šahtas nav ātriji;

2.9. atklāta tipa autonovietne - autonovietne, kuras katra ugunsdrošības nodalījuma sienās pa visu ēkas perimetru vismaz 30 % ailu ir atvērtas un atvēruma laukums ir ne mazāks par 10 % no autonovietnes grīdas laukuma. Atvērumi ir izvietoti tā, lai gaiss var cirkulēt autonovietnes būves iekšpusē, novēršot piedūmošanās iespēju;

2.10. evakuācija - cilvēku organizēta pārvietošanās uz drošu vietu ugunsgrēka vai citu briesmu gadījumā;

2.11. evakuācijas ceļš - ceļš, kuru izmanto cilvēku evakuēšanai no jebkuras būves daļas līdz pilnīgai izejai no būves;

- 2.12. avārijas izeja - izeja, pa kuru ir iespējams atstāt būvi ugunsgrēka vai citu briesmu gadījumā;
- 2.13. ugunsslodze - būvtilpumā esošais summārais siltuma enerģijas daudzums (izteikts SI vienībās), ieskaitot sienu, starpsienu, grīdu un griestu ārējās virsmas un apdari;
- 2.14. zibensaizsardzība - ugunsgrēka novēršanai būvē izvietota ierīce vai ierīču sistēma, kas pasargā būvi no zibens tiešā trāpījuma un sekundārām parādībām;
- 2.15. ugunsaizsardzības sistēma - stacionāra inženiertehniskā sistēma vai stacionāru inženiertehnisko sistēmu kopums:
- 2.15.1. ugunsgrēka atklāšanas un trauksmes signalizācijas sistēma - sistēma, kas paredzēta ugunsgrēka atklāšanai, ugunsgrēka signalizācijai un citu sistēmu iedarbināšanai;
- 2.15.2. stacionāra ugunsdzēsības sistēma - sistēma, kas paredzēta ugunsgrēka lokalizācijai, ugunsgrēka izplatīšanās ierobežošanai, ugunsgrēka likvidācijai, būvkonstrukciju ugunsaizsardzībai un citu sistēmu iedarbināšanai;
- 2.15.3. ugunsgrēka izziņošanas sistēma - sistēma, kas paredzēta akustisko un vizuālo trauksmes signālu iedarbināšanai;
- 2.15.4. dūmu un karstuma kontroles sistēma - sistēma, kas paredzēta būvju un telpu aizsardzībai pret piedūmošanos un karstumu, cilvēku evakuācijas drošībai un ugunsdzēsības un glābšanas dienestu darbības nodrošināšanai. Ir dūmu un karstuma izvadišanas sistēmas, kas paredzētas dūmu un karsto gāzu izvadišanai, un virsspiediena sistēmas, kas paredzētas dūmu un karstuma izplatīšanās ierobežošanai.

1.1. Būtiskās ugunsdrošības prasības

3. Par būtiskām ugunsdrošības prasībām uzskata prasības, kas iespējamā ugunsgrēka gadījumā nodrošina, lai:
- 3.1. noteiktu laiku saglabātos būves nestspēja;
- 3.2. tiktu ierobežota uguns un dūmu rašanās un izplatīšanās būvē;
- 3.3. tiktu ierobežota ugunsgrēka izplatīšanās no būves uz blakus esošām būvēm;
- 3.4. būves lietotāji varētu būvi nekavējoties atstāt, viņi tiktu evakuēti vai izglābti citādi;
- 3.5. neradītu neparedzamus draudus ugunsdzēsības un glābšanas dienesta darbībai un nodrošinātu iespēju efektīvi veikt ugunsdzēsības un glābšanas darbus.
4. Būtiskās ugunsdrošības prasības izpilda visā būves ekspluatācijas laikā.
5. Būvju, ēku un to konstruktīvo elementu atbilstība būtiskajām ugunsdrošības prasībām ir nodrošināta, ja būve un tās konstruktīvie elementi atbilst šajā būvnormatīvā noteiktajiem parametriem, kā arī attiecīgo tehnisko normatīvu, piemērojamo standartu, Eiropas tehnisko aptiprinājumu un ugunsdrošības tehnisko noteikumu prasībām.
6. Būtiskās ugunsdrošības prasības uzskata par izpildītām arī tad, ja tiek piemēroti šajā būvnormatīvā minētie alternatīvie risinājumi un ar aprēķinu vai citā veidā ir pierādīta būves atbilstība būtiskajām ugunsdrošības prasībām, ņemot vērā būves konstruktīvo un plānošanas risinājumu, funkcionālo nozīmi un iespējamās ugunsgrēka norises variantus.

7. Atbilstību būtiskajām ugunsdrošības prasībām būvēm nosaka, izmantojot šādus kritērijus (ši būvnormatīva 1.pielikuma 1., 2., 3., 4., 5., 6., 7., 8. un 9.tabula):

7.1. stāvi, tai skaitā virszemes stāvi, cokola stāvs un pagrabstāvi;

7.2. gabarīti, tai skaitā augstums un platība;

7.3. ugunsdrošības nodalījums;

7.4. cilvēku skaits, kuri izmanto būvi (turpmāk - lietotāji);

7.5. evakuācijas un glābšanas nodrošinājums;

7.6. ugunsnoturība:

7.6.1. būvizstrādājumu ugunsreakcija;

7.6.2. konstruktīvo elementu ugunsizturība;

7.7. būves izmantošanas mērķi.

1.2. Būvju ugunsnoturības pakāpes

8. Būvju ugunsnoturību nosaka atbilstoši būves izmantošanas veidam, stāvu skaitam, platībai, augstumam, ugunsdrošības nodalījuma platībai, lietotāju skaitam, ugunsslodzei, kā arī būvē notiekošo tehnoloģisko procesu sprādzienbīstamībai un ugunsbīstamībai. Būvju izmantošanas veidi noteikti šī būvnormatīva 1.pielikuma 1.tabulā.

9. Būves ugunsnoturības kritēriji ir konstruktīvo elementu ugunsizturība un būvizstrādājumu ugunsreakcija.

10. Būvēm ir šādas ugunsnoturības pakāpes:

10.1. U1 - būves nesošās konstrukcijas ugunsgrēka gadījumā nedrīkst sabrukt noteiktā laikposmā (saskaņā ar šī būvnormatīva 1.pielikuma 3.tabulu), turklāt minētās konstrukcijas parasti ugunsgrēkā nesabrūk. Būves gabarīti un lietotāju skaits nav ierobežots, izņemot šajā būvnormatīvā un citos būvniecību reglamentējošos normatīvos aktos noteiktos ierobežojumus;

10.2. U2 - būves nesošās konstrukcijas ugunsgrēka gadījumā nedrīkst sabrukt noteiktā laikposmā, un tas ir īsāks, nekā paredzēts U1 būvēm. Atbilstoši būves izmantošanas veidam ir ierobežots stāvu un lietotāju skaits;

10.3. U3 - būves nesošajām konstrukcijām nav noteiktas prasības ugunsdrošības jomā. Drošības līmeni nodrošina, ierobežojot būvju gabarītus un lietotāju skaitu atbilstoši būves izmantošanas veidam.

11. Vienas būves dažādām daļām var būt U1, U2 vai U3 ugunsnoturības pakāpe ar nosacījumu, ka uguns izplatība ir novērsta ar ugunsdrošo sienu un tajā esošās durvis vai ugunsdroši aizsargātās ailas ugunsgrēka gadījumā neizmanto kā evakuācijas izejas vai evakuācijas ceļus.

12. Būvju stāvu skaita, augstuma, platības un lietotāju skaita ierobežojumi U2 un U3 ugunsnoturības pakāpes būvēs noteikti šī būvnormatīva 1.pielikuma 2.tabulā. U1 ugunsnoturības pakāpes III izmantošanas veida būves, kurās izvietoti pirmsskolas bērnu izglītības iestādes vai paredz lietotājiem ar invaliditāti, nedrīkst būt augstākas par četriem stāviem vai 14 metriem, un tajās paredz automātiskās ugunsdzēsības un ugunsgrēka atklāšanas un trauksmes signalizācijas sistēmas. U1 ugunsnoturības pakāpes būvēs guļošos lietotājus ar invaliditāti nedrīkst izvietot augstāk par otro stāvu.

13. U2 un U3 ugunsnoturības pakāpes būvēs ar vairākiem telpu izmantošanas veidiem ugunsdrošību novērtē kopumā, piemērojot augstāko drošības prasību līmeni.

14. U2 un U3 ugunsnoturības pakāpes divstāvu būvēs lietotāju skaitu ierobežo, ja būves izmantošanas veidam atbilstošās telpas pilnīgi vai daļēji izvietotas otrajā stāvā. Ja šādas telpas atrodas tikai pirmajā stāvā, ierobežojumus piemēro kā vienstāva būvei.

2. Ugunsdrošības parametri

2.1. Ugunsizturība

15. Būvju nesošo konstrukciju un ugunsdrošības nodalījumu veidojošo konstrukciju ugunsizturību nosaka, pamatojoties uz konstrukciju nestspēju (simbols R), viengabalainību (simbols E) un termoizolētību (simbols I). Būvju konstrukciju ugunsizturības rādītājus REI nosaka testējot, aprēķinot, kā arī apvienojot testēšanu ar aprēķināšanu.

16. Ugunsizturību izsaka minūtēs. Normatīvi noteiktie ugunsizturības laiki ir 15, 30, 45, 60, 90, 120, 180 un 240 minūtes.

17. Būvju konstruktīvos elementus papildus šī būvnormatīva 10.punktā noteiktajām ugunsnoturības pakāpēm raksturo ar šādiem ugunsizturības un dūmu necaurlaidības rādītājiem:

17.1. siltuma starojuma caurlaidības ierobežojums (simbols W);

17.2. triecienizturība un mehāniskā izturība (simbols M);

17.3. pašaizvēršanās spēja durvīm, vārtiem, logiem, lūkām, žalūzijām, vārstiem un ugunsdrošajiem aizkariem (simbols C);

17.4. dūmu caurlaidības ierobežojums (simbols S);

17.5. elektroapgāde (simbols P), signāla iedarbināšana (simbols H), kā arī elektroapgādes un signāla nepārtraukta darbība (simbols PH);

17.6. drošība pret sodrēju aizdegšanos (simbols G);

17.7. segumam izmantojamo materiālu vai produktu (turpmāk - būvizstrādājums) spēja aizsargāt aiz tiem esošo konstrukciju no aizdegšanās un pārogļošanās (simbols K);

17.8. stabilitātes saglabāšana nemainīgas (konstantas) temperatūras apstākļos (simbols D);

17.9. stabilitātes saglabāšanas ilgums attiecībā uz standarta laika, temperatūras grafiku (simbols DH);

17.10. dūmu un karstuma izvadei paredzēto ventilatoru darbības laiks, mainoties temperatūrai (simbols F);

17.11. dūmu un siltuma izvadei paredzētās dabīgās gaisa apmaiņas darbības laiks (simbols B).

18. Šī būvnormatīva 16.punktā minētā simbola skaitliskais rādītājs, kas nosaka būvju nesošo konstrukciju un ugunsdrošības nodalījumu veidojošo konstrukciju ugunsizturību, atbilst minimālajam konstrukcijas ugunsizturības laikam (minūtēs).

19. Nosakot būvju nesošo konstrukciju un ugunsdrošības nodalījumu veidojošo konstrukciju nepieciešamo ugunsizturību, ņem vērā, ka konstrukcijai vai nodalījumam jebkurā gadījumā jānodrošina lielākais noteiktais ugunsizturības laiks.

20. Būvju nesošo konstrukciju un ugunsdrošības nodalījumu veidojošo konstrukciju ugunsizturību nosaka, ņemot vērā būves izmantošanas veidu, stāvu skaitu, ugunsdrošības nodalījuma pieļaujamo platību un būves vai tās daļu ugunsizturību.